

[Steffensen]

ordførere, som var mere positive end andre, og der var jo også enkelte ordførere, som afviste fuldstændig, men ingen afviste intentionerne, og det synes jeg er ret så vigtigt.

Hvad angår det spørgsmål, at det ikke må koste mere, mener kristeligt folkeparti, at det kan være nødvendigt at se fordomsfrit også på det. Det er et spørgsmål, om det ikke er rimeligt at prioritere netop uddannelsen på en sådan måde, at den ramme, man har for støtteordningen i dag, blev udvidet fremover. Men det er jo ikke sikkert, at der er mulighed for det, og det er vi meget åbne over for.

Vi mener også, at meget kunne være vundet ved, at man prioriterer de midler, man i dag bruger til støtteordninger, på en anden måde, og jeg er meget taknemlig for, at mange – næsten alle – ordførere gav tilsagn om, at det var værd at tage op i det mindste.

Jeg er ikke helt uenig med VS' ordfører i, at det ikke er rimeligt at lave sammenligning mellem pensionister og de unge studerende, men for at få en antydning af, i hvilket størrelsesforhold vi skal bevæge os, har vi taget de to eksempler frem, og man kunne sige, at der i hvert fald inden for den ramme er ret stor mulighed for at prioritere enten til den ene eller til den anden side, alt efter som man nu kan blive enig om det og finde økonomisk mulighed for det.

Jeg skal til sidst takke for en velvillig modtagelse, synes jeg, af forslaget, når det drejer sig om princippet i det. Jeg håber på, at det må medvirke til, at vi får en rimeligere form for støtteordning for de studerende end den, vi har i dag.

I anledning af retsforbundets forslag kan jeg kort sige, at vi næsten fuldt ud er enige med retsforbundet i mange af intentionerne. Vi vil naturligvis meget gerne have, at dette forslag går med ind i, hvordan vi skal finde den endelige løsning på de studerendes økonomiske forhold.

Første næstformand (Enggaard):

Ordføreren for forslagsstillerne til lovfor-slag nr. L 96 (om Statens Uddannelsesstøtte), hr. Alfred Hansen, har ordet.

Alfred Hansen (DR):

Det er retsforbundets grundindstilling, at ingen skal afskæres fra at få en uddannelse af økonomiske grunde, og det er baggrunden

for, at vi længe har kæmpet en stædig kamp for at få ændret den nuværende form for Statens Uddannelsesstøtte, som det så smukt hedder, selv om der reelt ikke er ret megen støtte i den form, som praktiseres i øjeblikket.

Første gang vi fremsatte det, i 1979–80, var der sådan set ikke andre end retsforbundet, der stemte for det, og kristeligt folkeparti undlod at stemme. Siden har kristeligt folkeparti og vi nærmet os hinanden i synspunktet om, at der må ske noget på dette område, og jeg har også noteret med tilfredshed, at der i dag er flere, der har givet tilslutning til dele af retsforbundets forslag; her tænker jeg først og fremmest på det helt urimelige i, at man skal være afhængig af forældrenes indtægtsforhold ved tildeling af SU, indtil man er 22 år.

Så det må i hvert fald konstateres som en konklusion på denne debat, at der nu i folketinget er et bredt ønske om at få fjernet forældreafhængigheden for unge over 18 år.

Det, som har været retsforbundets grundindstilling ved udarbejdelsen af dette forslag, som også var til debat i sidste samling, men ikke til afstemning – vi har altså ikke taget temperaturen ved en afstemning i salen siden sidste folketingsvalg, men det håber jeg vi kan komme til med dette forslag, hvis ikke ministeren kommer med noget forinden – har været, at der er noget sundt i, at man, hver gang man låner en krone, også skal betale en krone tilbage. Men vi finder, det er en offentlig opgave at sikre, at de unge i uddannelsestiden ikke belastes af så store økonomiske byrder, som tilfældet er med den nuværende SU.

Vi vil naturligvis også tage afstand fra de tanker, som både SF, VS og fremskridtspartiet foreslår, nemlig om uddannelsesløn. Det var en ganske interessant konstatering at gøre i dag, at fremskridtspartiet er enig med SF og VS om, at vi må have en uddannelsesløn; det er vi uenige i.

Vi ønsker med forslaget endvidere at stille alle lige, uanset om de ønsker en teoretisk eller en praktisk uddannelse, og derfor foreslår vi, at man, hvis man er over 18 år, skal kunne søge og få bevilget det beløb, der maksimalt svarer til højeste folkepension for enlige. Vi har ikke følt, at vi kunne gå højere op end til højeste folkepension for enlige, for vi ville føle, det var en hån med de ældre,